

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Lohmann & Rauscher, s. r. o.** se sídlem Bučovická 256, Slavkov u Brna, zastoupený JUDr. Vladimírem Bulinským, advokátem se sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, Brno, proti žalovanému: **Celní ředitelství Brno**, se sídlem Koliště 21, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2011, č. j. 31 Af 23/2010 - 98,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2011, č. j. 31 Af 23/2010 – 98, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 2. 2011, č. j. 31Af 23/2010 - 98, zrušil rozhodnutí Celního ředitelství Brno (dále jen „stěžovatel“) ze dne 7. 1. 2010, č. j. 7357-6/2009-010100-21, kterým byly změněny dodatečné platební výměry Celního úřadu Vyškov (dále jen „celní úřad“) ze dne 14. 7. 2009, č. j. 5255-2/2009-016300-021 až 5255-54/2009-016300-021, kterými byly opraveny údaje na jednotných správních dokladech žalobce (dále jen „účastník řízení“) a bylo mu doměřeno clo tak, že z výrokové části napadených rozhodnutí se vypouští bod I. a v dodatečném platebním výměru č. j. 5255-3/2009-016300-021 se v bodu II. částka 2407 Kč mění na částku 176 649 Kč. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že celní úřad při rozhodování vycházel pouze z odborného stanoviska Celně technické laboratoře, která v protokolu o zkoušce ze dne 1. 4. 2009, zn. BMO133/09-490, vyslovila závěr, že materiál, z něhož je vzorek vyroben, je netkaná textilie z chemických nekonečných vláken (vyrobených z polypropylenu) „bodově“ termicky propojených. Přesto, že účastník řízení v odvolání navrhoval za účelem řádného zjištění materiálového složení další znalecké posouzení, stěžovatel v průběhu odvolacího řízení zajistil pouze stanovisko Celně technické laboratoře Brno (dále jen

„Celně technická laboratoř“) k sazebnímu zařazení zboží, z něhož vyplynulo, že předmětný druh zboží by měl být zařazen do kódu KN: 62101090 Společného celního sazebníku Evropského společenství. Tento postup stěžovatele považuje krajský soud za nesprávný, neboť účastníku řízení šlo o doplnění skutkového stavu věci tak, aby podstata sporu, tj. složení dovezeného zboží (jednorázových operačních plášťů), byla spolehlivě zjištěna pro účely následného právního posouzení řešícím otázku výše cla. Účastník řízení tak legitimně očekával minimálně vypracování dalšího znaleckého posudku ve věci. K účastníkem řízení předloženým důkazům stěžovatel uvedl, že u těchto posudků a analýz není zřejmé, zda byly skutečně vypracované na základě stejného zboží, které bylo posuzováno Celně technickou laboratoří. Popis zboží, stejně jako přiložený list testovaného papíru, budí vážné pochybnosti již při vizuálním srovnání se vzorkem odebraným dne 31. 3. 2009 a v těchto posudcích je uvedeno, že zkoumaný materiál se skládá ze směsi celulózy a polyesteru, přičemž ze stanoviska Celně technické laboratoře k sazebnímu zařazení zboží vyplývá, že se jedná o netkanou textilii ze 100% polypropylenu. Stěžovatel uvedl, že nelze přijmout za důkaz znalecký posudek materiálu neznámého původu, který je evidentně odlišný od vzorku odebraného z předmětného zboží a zkoumaného Celně technickou laboratoří. Podklady Celně technické laboratoře splňují všechny podmínky, aby na jejich základě mohlo být zboží sazebně zařazeno, a proto podle stěžovatele byl skutkový stav zjištěn dostatečně kvalitně a úplně. Krajský soud v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 42/2007 - 53. Z důvodu nesouhlasu účastníka řízení se závěrem odborného stanoviska Celně technické laboratoře a stanoviska Celně technické laboratoře k sazebnímu zařazení zboží bude podle krajského soudu v dalším správním řízení nutné nechat vypracovat znalecký posudek týkající se složení účastníkem řízení dovezeného zboží - jednorázových operačních plášťů, a to ze vzorku identického se vzorkem odebraným dne 31. 3. 2009, s jehož obsahem musí být účastník řízení seznámen. I tento znalecký posudek bude případně možno dát přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem či jinou institucí. Úkolem stěžovatele tedy bude řádně zjistit skutkový stav věci, tj. složení jednorázových operačních plášťů a poté toto zboží správně sazebně zařadit a stanovit výši cla. Řádné zjištění skutkového stavu a jeho následné právní posouzení pak zodpoví i poslední námitku účastníka řízení týkající se problematiky jednotné celní politiky zemí Evropské unie. Důvodnou však neshledal krajský soud úvodní žalobní námitku účastníka řízení, že napadené správní rozhodnutí je neplatné a nezákonné z důvodu absence data, elektronického podpisu a kvalifikovaného certifikátu stěžovatele.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., v níž namítal, že zprávy a znalecké posudky předložené účastníkem řízení se vztahovaly k materiálu, u kterého není zřejmé, zda je totožný s materiálem zkoumaným Celně technickou laboratoří. Postup stěžovatele byl v souladu se závěry vyslovenými v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, č. j. 8 Afs 68/2005 – 80, a ze dne 15. 5. 2009, č. j. 2 Afs 124/2008 – 127. Jako důkaz nelze připustit vzorky, které byly odebrány, případně zkoumány, jinými subjekty než českými celními orgány, neboť není známo, za jakých podmínek byly odběry a následné rozbory realizovány. To by totiž vedlo k otevření širokého prostoru pro manipulaci s odebranými vzorky a výsledky rozborů. Nelze vycházet pouze z ničím nepodloženého tvrzení druhého účastníka řízení, že dováží stále stejné jednorázové operační pláště. Účastník řízení neunesl důkazní břemeno, protože neprokázal, že znalecké

posudky zkoumaly totožné zboží jako Celně technická laboratoř. Posudek Celně technické laboratoře nemá automaticky vyšší důkazní hodnotu než znalecký posudek, nicméně pokud nebyl jakkoliv zpochybněn. Existují-li pochybnosti o totožnosti vzorků zkoumaných znaleckými posudky účastníka řízení, je mu třeba dát přednost. Stěžovatel má za to, že skutkový stav byl jednoznačně zjištěn a řádně prokázán. Krajský soud v napadeném rozsudku neuvádí žádné důvody, proč by měl být postup stěžovatele při odběru a analýze vzorku nesprávný. Jediným důvodem je nesouhlas účastníka řízení s výsledky zkoušky provedené Celně technickou laboratoří, která je řádně akreditována pro provádění zkoušek pro určení sazebního zařazení zboží. Stěžovatel dále namítal, že argument účastníka řízení, že v jiných členských zemích EU je předmětné zboží propouštěno do volného oběhu s vyměřením cla ve výši 0 %, je zcela obecný. Účastník řízení neuvedl, o jakém konkrétním zboží hovoří, a nepředložil žádné důkazy pro své tvrzení. Stěžovatel má za to, že s touto žalobní námitkou bylo možno naložit jiným způsobem než vyslovením obecného souhlasu, např. vyzváním druhého účastníka řízení k doplnění náležitosti žaloby ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Účastník řízení ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že trvá na svém stanovisku, že stěžovatel zjistil skutkový stav věci zcela nesprávně a neúplně, když přihlédl pouze k závěrům Celně technické laboratoře a nepřipustil vyhotovení dalšího znaleckého posudku. Pokud se jedná o správní řízení vedené stěžovatelem, nelze mít v žádném případě za to, že by výsledky zkoumání Celně technické laboratoře nebyly zpochybněny, když tyto pochybnosti byly a musely být vyvolány zejména tvrzeními účastníka řízení, jím předkládanými důkazními návrhy, ke kterým stěžovatel nepřihlédl, a také tím, že stěžovatel požadoval vypracování dalšího znaleckého posudku. V řízení u krajského soudu účastník řízení předložil tři znalecké posudky vyhotovené Textilním zkušebním ústavem, s. p., tj. ústavem kvalifikovaným ministerstvem spravedlnosti pro znaleckou činnost. Textilní zkušební ústav v rámci znaleckého zkoumání předloženého vzorku operačního pláště (tj. vzorku odebraného dne 31. 3. 2009 Celním úřadem ve Vyškově), vycházel ze zprávy Textilní univerzity v Liberci, Fakulty textilní, Katedry textilních materiálů a Univerzity Pardubice, Fakulty chemicko-technologické a Ústavu chemie a technologie makromolekulárních látek, oddělení dřeva, celulózy a papíru a dospěl k jednoznačnému závěru, že celulózová vlákna používaná při výrobě plášťů jsou svým původem ze dřeva, a nikoliv z bavlny. Účastník řízení upozornil na skutečnost, že stěžovatel poté, kdy jeho argumentace pro zatřiďování zboží do celních sazebníků podle materiálového složení byla předloženými znaleckými posudky spolehlivě vyvrácena, přišel s novým skutkovým tvrzením (bez předložení náležitých důkazů), že nikoli materiálové složení zboží, ale technologie výroby materiálu je určujícím faktorem pro sazební zařazení. Účastník řízení popřel, že jediným důvodem pro závěr o nesprávném postupu stěžovatele je pouze jeho nesouhlas s výsledky zkoušky provedené Celně technickou laboratoří, neboť tento byl řádně odůvodněn, byly navrhovány a předkládány důkazy a požadováno vypracování znaleckého posudku ze strany nezávislého znaleckého ústavu. Účastník řízení také poukázal na to, že v rámci řízení u krajského soudu upozorňoval, že předmětné operační pláště (identické s těmi, z nichž byly dne 31. 3. 2009 odebrány vzorky) jsou dodávány rovněž jeho dceřinným společnostem do několika zemí Evropské unie, např. do Spolkové republiky Německo, Francie či Belgie, přičemž v každé z těchto zemích Evropské unie

jsou předmětné operační pláště vždy a samozřejmě za souhlasu příslušných celní orgánů zařazovány do podpoložky se sazbou cla 0 %, a nikoliv do podpoložky se sazbou cla 12 % tak, jak nesprávně učinil stěžovatel. Proto účastník řízení navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil také stížní důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve touto námitkou. Pokud by totiž uznal její oprávněnost, nemohl by se zabývat jeho ostatními námitkami. Rozsudek je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nepřezkoumatelný, pokud z jeho odůvodnění *„není vůbec zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu soud nepřistoupil, resp. nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatele obsaženou v žalobě a proč soud subsumoval popsaný skutkový stav pod zvolené právní normy“* (citováno z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, www.nssoud.cz). Nepřezkoumatenost je také dána, *„opomene-li krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumat jednu ze žalobních námitek“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz), a rovněž tehdy, *„není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (...). Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá“*, jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz. Z obsahu odůvodnění rozsudku krajského soudu je však zřejmé, že jeho rozhodnutí odpovídá kriteriím přezkoumatelnosti uvedeným v citované judikatuře, neboť je z něho seznatelné, jaké důvody vedly soud ke zrušujícímu výroku.

Ve věci zůstává spornou otázka, zda krajský soud dospěl ke správnému závěru, že skutkový stav zjištěný stěžovatelem byl účastníkem řízení relevantně zpochybněn.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že dne 31. 3. 2009 ve 12:20 hod. provedl celní úřad odběr vzorku jednorázového operačního pláště z šarže č. 090203, kontejner č. UESU4705553 v areálu účastníka řízení, který účastník řízení deklaroval jako zboží z papíru. Vzorek byl podle protokolu o odběru vzorků zaplombován plombou č. 0163/211 a zalepen celní páskou a účastník řízení svým podpisem stvrdil odběr vzorku a převzetí rezervního vzorku. Z protokolu o zkoušce ze dne 1. 4. 2009, zn. BM133/09-490, vyplynulo, že Celně technická laboratoř na základě provedené zkoušky dospěla ke stanovisku, že materiál, z něhož je vzorek vyroben, je netkaná textilie z chemických nekonečných vláken vyrobených z polypropylenu, bodově termicky propojených. Celní úřad vzhledem ke kontrolnímu zjištění přeřadil zboží účastníka řízení do položky 6210 10 90 (textilie) a doměřil mu clo ve výši sazby 12 %. V odvolání pak účastník řízení navrhoval jako důkaz zprávu o analýze vzorků ze dne 5. 8. 2009, č. 9424, která byla provedena

laboratoří CENTEXBEL v Belgii a laboratoří Escuela del Papel ze dne 14. 9. 2009. Podle údajů ve zprávě č. 9424 ze dne 5. 8. 2009 o rozboru vzorku netkaného materiálu F988 laboratoří CENTEXBEL netkaný materiál sestává z 55,8 % vláken celulózy a 44,2 % polyesteru a celulózová vlákna jsou z chemické buničiny z měkkého dřeva. Podle údajů ve zprávě Escuela del Papel byl do laboratoře dne 4. 9. 2009 přijat vzorek č. 1 – kousek látky chirurgického pláště, č. L&R 3006315, šarže č. 090302, kód E1980 a dne 7. 9. 2009 byl přijat vzorek č. 2 surového papíru společnosti Du Pont. U vzorku č. 1 laboratoř zjistila dva druhy vláken – syntetické a celulozové z měkkého dřeva, vzorek neobsahoval bavlnu. Vzorek č. 2 bylo 100 % vlákno z přírodní celulózy z měkkého dřeva, stejné jako vlákno ve vzorku č. 1.

V dané věci účastník řízení zpochybňoval výsledek zkoušky provedené Celně technickou laboratoří tím, že v odvolacím řízení předložil citované zprávy laboratoří CENTEXBEL a Escuela del Papel. Nejvyšší správní soud se problematikou zpochybnění výsledků zkoušek provedených celními orgány za účelem kontroly dodržování povinností již několikrát zabýval. V rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 42/2007 - 55, publ. pod č. 1493/2008 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, zdůraznil, že *„skutečnost, že celně technické laboratoře jsou součástí organizační struktury celní správy, sama o sobě nesnižuje důkazní hodnotu posudků jimi vypracovaných. Smyslem zřízení sítě celně technických laboratoří je právě zajišťování odborných analýz pro účely celního řízení. Podstatné tedy je, že celně technická laboratoř je odborným pracovištěm náležitě technicky a personálně vybaveným k provedení potřebných analýz, o čemž svědčí získání příslušné akreditace. Pokud v celním řízení vznikne potřeba získání určitých odborných poznatků, je nezbytné, aby provedení potřebných analýz a vypracování znaleckého posudku zajistily celní orgány pomocí k tomu náležitě odborně způsobilých a vybavených pracovišť(...) Na druhou stranu je však třeba zdůraznit, že posudky vypracované celně technickými laboratořemi nemohou celní orgány považovat za důkazní prostředky vyšší důkazní síly než posudky jiných znalců v daném oboru, a to ani v případě, kdy posudky těchto jiných znalců předloží v celním řízení dovozce k prokázání skutečností uvedených v celní deklaraci (složení dovezeného zboží a z toho vyplývající sazební zařazení) ve smyslu § 31 odst. 9 daňového řádu. Posudek vypracovaný celně technickou laboratoří je tedy jen jedním z možných důkazů, přičemž i výsledky takové analýzy mohou být jinými důkazními prostředky – posudky jiných znalců - zpochybněny.“* Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2009, č. j. 2 Afs 124/2008, dostupného na www.nssoud.cz dále vyplývá, že referenční vzorek, který je odebírán pro deklaranta, je řádně zabezpečen a označen a slouží deklarantovi právě k tomu, aby bylo možno v případě pochybností ověřit výsledky zkoušky Celně technické laboratoře. V této souvislosti dále v rozsudku ze dne 28. 8. 2009, č. j. 7 Afs 86/2009 – 125, dostupném na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„k posouzení (...) skutkových otázek slouží právě posudky, které zkouškou odebraného vzorku určitými postupy zjistí vlastnosti a obsah jednotlivých složek, včetně jejich poměru. Celní orgány a soud by pak měly v případě rozporů mezi jednotlivými posudky především hodnotit, zda zpracovatel posudku má akreditovány metody k provádění jednotlivých zkoušek či nikoliv, neboť je to právě postup podle akreditace, který zvyšuje jistotu a spolehlivost výsledků laboratorních měření, rozborů a způsobu nakládání s předloženými vzorky...Výrobní podmínky, jejichž součástí je dávkování a poměr jednotlivých složek výrobku, způsob výroby, původ surovin aj., se mohou měnit v průběhu času, přičemž název zboží se nemění (...) (S)hodné číslo šarže či datum výroby zaručuje, že právě toto zboží bylo vyrobeno za stejných výrobních podmínek.“* .

Z citované judikatury vyplývá, že i při hodnocení důkazů, jako jsou zprávy o výsledku zkoušek vydané státními akreditovanými laboratořemi a znalecké posudky či zprávy odborných pracovišť předložené účastníkem řízení, platí zásada volného hodnocení důkazů, takže žádný z těchto důkazů není dopředu nadán větší důkazní silou a jejich správnost a věrohodnost je nutno pečlivě hodnotit. Je tedy možné, že některý z důkazů předložený účastníkem řízení bude takové důkazní hodnoty, že zpochybní výsledek zkoušky státní akreditované laboratoře. Součástí posouzení všech těchto důkazů je ověření toho, k jakému vzorku zboží se předmětné důkazy vztahují. Vzorek testovaný jinou než Celně technickou laboratoří musí být se vzorkem odebraným celním úřadem identický v tom smyslu, že ve většině případů musí pocházet ze stejné výrobní šarže a musí být zajištěna nemožnost manipulace a poškození vzorku.

V daném případě není mezi účastníky sporu o způsobu odběru vzorků celním orgánem, který proběhl dne 31. 3. 2009 za účelem ověření tvrzení účastníka řízení o sazebním zařazení zboží v jednotném správním dokladu. Výsledky zkoušky Celně technické laboratoře následně vyvrátily sazební zařazení deklarované účastníkem řízení. Celní úřad tedy prokázal, že v případě zboží č. šarže 090203 se jednalo o pláště vyrobené z netkané textilie, a nikoliv z papíru. Pro posouzení toho, byl-li skutkový stav zjištěný celním úřadem zpochybněn, je rozhodné, zda účastníkem řízení předložený důkaz vycházel z laboratorní analýzy takového vzorku, který byl odebrán ze stejné šarže jako vzorek odebraný celním úřadem a zda byl vzorek náležitě zajištěn a chráněn před manipulací a poškozením. Důkazní břemeno prokázání, že se jedná o takový vzorek, nese účastník řízení, který dal předmětný vzorek analyzovat a výsledek této zkoušky jako důkaz předložil. Jen za těchto okolností by bylo možno předložený důkaz porovnat se závěry Celně technické laboratoře a dále tyto důkazy hodnotit. Z odůvodnění rozsudku však není zřejmé, o jaký vzorek se v případě analýz předložených účastníkem řízení jednalo. Krajský soud se nezabýval tím, který vzorek a za jakých podmínek dal účastník řízení analyzovat, zda se případně nejednalo o rezervní vzorek odebraný při kontrole dne 31. 3. 2009 či o nějaký jiný vzorek a jaká je identita (zejména výrobní šarže) testovaného vzorku. Bez zjištění této skutečnosti nelze dospět k závěru, že byl závěr Celně technické laboratoře relevantně zpochybněn. Pouhý nesouhlas kontrolované osoby není důvodem pro zpochybnění výsledků zkoušky státní laboratoře prováděné akreditovanými metodami a ani z něj nelze dovodit legitimní očekávání na vypracování revizního znaleckého posudku. Takové očekávání by bylo možno dovodit pouze v případě, pokud by se lišily výsledky zkoušek vzorků odebraných ze stejné šarže za splnění podmínky řádného nakládání se vzorky a pokud by nedošlo ke zpochybnění postupů některé laboratoře.

Krajský soud proto pochybil, pokud nezjišťoval, na základě jakých vzorků byly provedeny laboratorní zkoušky, jejichž výsledky jako důkaz předkládal účastník řízení. Za tohoto skutkového stavu tak dospěl k nepodloženému, a tudíž nesprávnému, závěru, že skutkový stav zjištěný celním úřadem byl relevantně zpochybněn.

Otázka jednotné celní politiky Evropské unie pak s danou věcí souvisí pouze do té míry, že není porušením jednotné celní politiky, pokud celní orgány některé členské země prokážou nepravdivou deklaraci zboží a přeřadí je do příslušné položky společného celního sazebníku Evropské unie. Účastník řízení nijak neprokázal, že by totožný vzorek

zboží (odebraný ze stejné šarže) celní úřady jiného členského státu na základě laboratorní zkoušky zařadily pod jinou položku společného celního sazebníku.

Pokud se týká polemiky stěžovatele s argumentací krajského soudu, která se týkala toho, zda napadené rozhodnutí bylo označeno zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu ust. § 69 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád), a datem jeho vydání podle ust. § 71 odst. 2 správního řádu, Nejvyšší správní soud odkazuje na svoji judikaturu, z níž vyplývá, že chybějící datum vydání rozhodnutí samo o sobě zpravidla nepředstavuje pochybení takové intenzity, že by mohlo způsobit nezákonnost rozhodnutí stěžovatele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011 – 82, dostupný na ww.nssoud.cz). Totéž lze konstatovat k chybějícímu podpisu oprávněné úřední osoby, pokud by bylo doručováno např. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. K polemice s tím, zda rozhodnutí doručované účastníku řízení do datové schránky bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, Nejvyšší správní soud obecně uvádí, že otázka odeslání dokumentu podatelnou správního úřadu bez připojení zaručeného elektronického podpisu by měla být předmětem dokazování, pokud by bylo např. sporné, zda se jedná o rozhodnutí vydané správním orgánem či o falsum zaslané jinou osobou. Mezi účastníky však není sporu o tom, že rozhodnutí vydal stěžovatel a ze správního spisu vyplynulo, že oprávněnou úřední osobou, která originál rozhodnutí podepsala, byl ředitel Celního ředitelství Brno.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadený rozsudek krajského soudu podle ust. § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu